

Simin Petur Hjelm, valevni javnaðarflokksins í Norðoyggjum, skrivar:

Er søgan við at endurtaka seg?

Tað var tann tíð, tá sjómenn máttu fara í land, tí teir ikki valdu tann rætta flokkin. Men er henda tíðin ikki við at endurtaka seg í dag, spyr Simin Petur Hjelm, ið er valevni hjá javnaðarflokkinum í Norðoyggjum. Hann visir á, at tann agitátiónshátturin, sum fólkaflokkurin fremur í Norðoyggjum í dag, er sera óhugnaligur.

Eitthvørt land í heiminum hevur sína søgu, tað veri seg mentunarligt, búskaparligt og politiskt. Hesar hava verið skrivaðar til tey komandi ættarlið. soleiðis at hesi kunnu kenna sin uppruna, sína rót. Tað dapra við mongum av hesum samfelags-søgum er, at tær av teimum ráðandi hava verið misnýttar, ja enn tá verið umskrivaðar burtur úr hesum søgubókum, tí hesir persónar og teirra hugsan ikki hava verið í tráð við tað, sum valdsharrarnir hava meint. Ein kann nevna dømi so sum Hitler-Týskland, Stalin-Sovjet, Mið- og Suðuramerika í dag, Afganistan o. s. fr. Felags fyrri øll hesi lond er, at tey hava verið ella eru stýrd totalitert.

Føroyar hava eisini sína søgu. Vit hava havt ljóst tíðarskeið, eins og nøkur hava verið heldur myrk, bæði andaliga og búskaparliga. Tíðarskeiðið 1930-48 stendur fyrri mongum

22 árum, við øllum tí framburði, ið var hendur hesi árin, tónaði javnaðarflokkurin reint flagg, tá hann segði samstarvið upp við fólkaflokkinn, tí hesin gekk frá skrivaðum avtalum.

Hetta seinasta fyra-ára skeiðið hava sambandsflokkurin, fólkaflokkurin, sjálvstýrisflokkurin við eini gr. 13 brúkt hvønn annan sum gjóslar í einum politiskum sjónleiki, ið veljarin als ikki kemur at góðtaka til valið. Tí vil eg heita á bygdarfolk mitt, eins og alt fólk ið í Vágoyinni go Mykinesi — sitið ikki heima, men farið á val og setið kross fyrri javnaðarflokkinum ella eitt av valevnum. Gott val.

Frank Davidsen

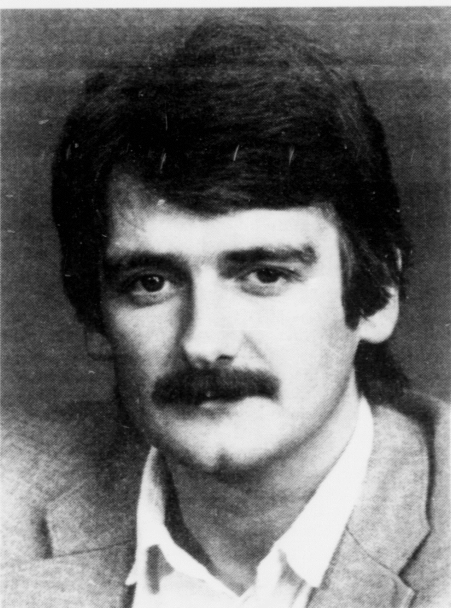
eldri fólki í dag, sum ein tíð, ið ikki má koma aftur. Vit, sum yngri eru, hava ikki lætt við heilt at skilja hesa støðuna, enn minni at imynda okkum hesa farnu tíð, tí vit bert hava livað í eini tíð, har tann føroyski búskapurin hev-

ur staðið í fagraða blóma. Eg havi hoyrt eldri fólk siga frá, at um ein ikki hoyrdi til politiska flokkin hjá vinnulivsmönnum, so vóru møguleikarnir at vinna sær pening til hús og familju sera nøgv skerdir. Mangir sjómenn

finngu tey boðini, at antin velur tú okkara flokk, ella kanst tú taka sekkinn og fara í land. Tianbetur vóru tað nakrir, sum tóku sekkinn og fóru. Fólkaræðið vann ein sigur við hesum monnum, sum ikki fullu á knæ fyrri stórreiðar-

um og diktatorum.

Tað, sum fær meg at nema við hendan spurning er, at eg havi varhugan av, at søgan er við at endurtaka seg anno 1984. Tann agitátiónshátturin, ið fólkaflokkurin fremur í Norðoyggjum í dag, er

sera óhugnaligur. Allir borgarar verða ikki settir líka fyrri lógini. Eg havi hoyrt menn siga, ikki bert javnaðarmenn, at teir tora ikki at siga ella visa seg sum annað enn fólkafloksmenn, tí annars kann hetta kosta teimum t.d. trolloyvi, laksaloyvi og onnur vinnuloyvi. Er eitt myrkt tíðarskeið í Føroya søgu byrjað? Skulu vit uppliva ta forfylging av annarleidis hugsandi enn eina ferð av hesum flokki? Eg er í bangin fyrri, at um tankarnir, ið verða framleiddir við Traðarvegin í Tórshavn, verða ferdir út í livið, verða komandi tíðir sera daprar fyrri tann vanliga borgaran. Fólkafloksveljarar runt landið! Latid ikki slíkar óhugnaligar hugsanir vinna frama í Føroyum við tykkara hjálp. Eg eri visur í, at fjøldin av fólkafloksstuðlunum er ikki heilt greið yvir, hvørjar kreftir í samfelag okkara hon í veruleikanum stuðlar.

Við socialdemokratiskari kvøðu

Simin Petur Hjelm, valevni javnaðarflokksins í Norðoyggjum

Vágafólk — lat okkum verja og stuðla Kovan

— Hevði sölupolitikkurin verið lagdur øðrvísi til rættis, so hevði Kovin kunnað borið seg uttan figgjjarligan stuðul og kundi harvið verið eitt trygt og støðugt arbeiðspláss hjá fólki í Sandavági, skrivar Sigfríður Olsen, valevni javnaðarflokksins í Vágum m. a.

Viðmerkingar til Svend Áge Ellefsen, lögtingsmann, og Suna Joensen, bygdarráðsformann.

Til lögtingsvalið 1980 gav Vága valdømis Fólkafloksfelag blað út, ið bar heitið: «Valblað Fólka-flokksins Vágar». Blaðið var borið inn í hvørt heim í Vágum.

Í hesum blaði var einki til hindurs fyrri, at Kovin var tikin við í tað politiska tjakið — og í ta politisku «agitátiónina» við tí í huga, at Svend Áge Ellefsen og fólkaflokkurin skuldu eiga heiðurin av, at byrjað var við arbeiðinum at byggja konservesvirkið hjá P/F Kovanum.

Tað, sum so stórliga undrar meg, er, at Svend Áge í Dagblaðnum 19. oktober, og Suni Joensen á almennum politiskum fundi á Giljanesi sama

kvöld eru so har ímóti, at Kovin verður nevndur til komandi lögtingsval. Hvat er tað, sum veljarin ikki má fáa at vita um Kovan innan 8. november???

Til mín goða vin, Suna Joensen, skal eg ert siga at eg havi havt og framvegis havi stóran áhuga fyrri Kovanum — eri goður við Kovan, og vil honum alt tað besta í framtíðini, serliga tí, at hetta virkið varð bygt í tráð við javnaðarhugsjónina, nevniliga hana, at tað almenna, kommunan og bygdarfolk ið bygdu hetta virkið.

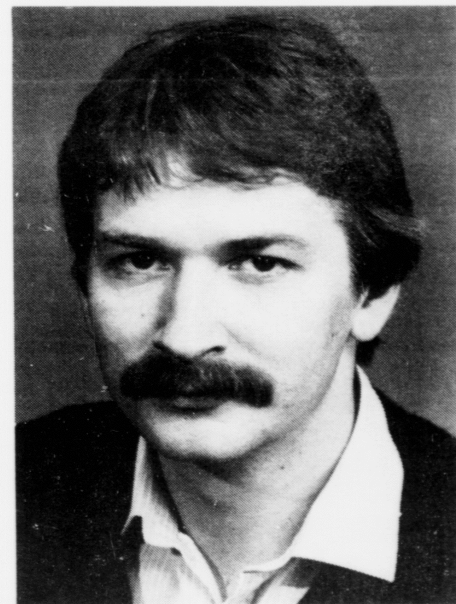
Nú sigur Svend Áge í Dagblaðnum, at hann sum lögtingslimur beinleiðis hevur medvirkað til, at Kovin hesi seinastu fyra árin frá landsstýri og lögtingi hevur fingið partapening, veðhald, kreppulán og stuðning uppá einar 5 milliónir. — Hvat var meira náttúrligt??? Líka mikið, hvør hevði umboð-

að Vágoyinna á lögtingi, so høvdu hesar 5 milliónirnar óivað verið komnar.

MEN HESAR 5 MILLI-ÓNIRNAR LOYSTU IKKI TRUPULLEIKARNAR HJÁ KOVAN-UM!!!

Og her koma vit so aftur inn á sölupolitikkinn. Javnaðarflokkurin hevur kravt, og krevur framvegis, at tað almenna skal hava innlit í fiskasølumál, men hetta vil Svend Áge og fólkaflokkurin ikki hoyra nevnt!!!

Um vit hugsa okkum til, at Svend Áge kortini hevði hesa somu áskoðan, sum javnaðarflokkurin, og at hann í «Kovamálinum» hevði vist somu «styrki», sum við «rækjuloyvinum», ja, so hevði møguleikin verið til staðar at funnið fram orsökina til, at kovarognini verða seld fyrri alt, alt ov lágan pris á danska marknaðinum — nevniliga helvtina bilgari enn tey dansku, hóast

góðskan er munandi betri.

Tað er púra greitt, at var sölupolitikkurin lagdur soleiðis til rættis, at kovarognini fingur sama pris, sum tey dansku, so høvdu tær 5 milliónirnar, sum Svend Áge skrivar um, verið heilt óneyðugar, tí Kovin tá hevði kunnað borið seg uttan figgjjarligan stuðul, og kundi harvið verið eitt trygt og støðugt arbeiðspláss hjá fólki á Sandavági.

Henda grein mín byrjar við at visa á, at til lögtingsvalið í 1980 brúkti

fólkaflokkurin Kovan sum politiska agitátión. Tí fari eg at loyva mær at spyrja tykkum báðar, Svend Áge Ellefsen, lögtingsmann, og Suna Joensen, bygdarráðsformann: Hvi eru tit so bangnir fyrri um, at viðurskiftini hjá Kovanum verða nevnd nú, tað stundar til lögtingsval???

Er tað nakað í hesum mái, sum skal dyljast fyrri veljaranum og teimum, ið hava sett pening í til virkið???

Ella, sum eg áður havi Framhald á síðu 18